

НЕ ЗАБРАВЯЙТЕ, НО НЕ ОТМЪЩАВАЙТЕ!

НАЦИОНАЛЕН ВЕСТНИК

ТРАКИЯ

Брой 24 • год. CI • 23 декември 2022 г. • цена 1 лев

www.stdbg.org

Печатно издание: ISSN 1313-7611 • Онлайн издание: ISSN 2815-2638

ПОКЛОН И ПОЧИТ ПРЕД ЖИВОТА И ДЕЛОТО НА КАПИТАН ПЕТКО ВОЙВОДА

Тракийци почетоха 178-ата годишнина от рождението на своя патрон Капитан Петко войвода

Тракийци пред паметника на Капитан Петко войвода в Борисовата градина в столицата

На 18 декември т. г. паметниците на Капитан Петко войвода (18.12.1844 – 07.02.1900) в цялата страна бяха отрупани с цветя в знак на признателност и почит към великия син на България. Пред паметника му в Борисовата градина в столицата се събраха признателни тракийци. Да отдадат почит към патрона на Тракийската организация дойдоха

Красимир Премянов, председател на СТДБ, Краснодар Беломорски, заместник - председател на ЦР на СТДБ, Божана Богданова, председател на ТСНИ „Завръщане към корените“ и „По обратния път на дедите ни“, проф. Павел Демиров, Зорница Радонова, Стефан Начев, главен секретар на Съюза, Петко Стамболиев, Величко Пачилов.

Кратко слово за живота и делото на легендарния войвода и патрон на Тракийската организация, произнесе Краснодар Беломорски. „Певецът на Беломорска Тракия“ Георги Лушнарев изпълни тракийски песни. Бяха прочетени слово и стихотворение за Войводата от госпожа Пенка Чакалова - Генева, които публикуваме.

„На 18 декември / 6 декември 1944 година, стар стил / в село Доганхисар, Груда Кокаличева и Кирко Каракирков дават на България легендарния си син Петко Кирков Каракирков. Смъртта на брат му Матю и братовчед му Вълчо го отвеждат в горите тракийски, за да бъде защитник на онеправданите. През 17 годишния си път на борец за правда и свобода той носи 33 куршумени и прорезни рани. Участва във 101 битки. Главата му е оценена за 5 000 турски лири.

Тракийци в Хасково почетоха 178 години от рождението на Капитан Петко войвода

Скъпи тракийци,
В навечерието
на Рождество Христово
ви пожелавам здраве,
мир и благоденствие!

Светли празници!

Красимир Премянов,
Председател на СТДБ

БЪЛГАРИЯ ТЕ ПОМНИ, КАПИТАНЕ

В земята хляб за челяд многолюдна
не си роден след ралото да сееш.
Роден си в пояса с кама, с пищови,
с куршумни рани знаме да развееш.

В неравни битки с чалмалии турци,
обръщаш грозен вик „Аллах“ във бяг.
Над дол и рид, над бащин дом в Родоп,
хайдушкото „Ура“ лети над волски впряг.

Пенлива песен вие глас момински
над Пеюв скок във Малката река.
Вълните беломорски с вой го давят.
За Петко пее селската тлака.

Доганхисар не с плач, а с песен свята,
прославя своя син за вечни времена,
светило в мрака в бъдното да грее
със ярка, чиста, своя светлина.

България те помни, Капитане!
Завие ли по кривите пътеки,
Чистилице за гузната й съвест
си ти! И днес! И утре! И навеки!

Пенка Чакалова – Генева,
правнучка на Митрю Кирков Каракирков,
брат на Петко Кирков Каракирков –
КАПИТАН ПЕТКО ВОЙВОДА

Продължава на 2-а стр.

НЬОЙСКИЯТ ДИКТАТ, НЕЗАРАСНАЛАТА РАНА И НЕНАУЧЕНИЯТ УРОК НА БЪЛГАРИЯ

Продължение от минлия брой

СИМЕОН МИЛАНОВ

Връщайки се на Ньойския диктат, според него страната ни трябва да получи и икономически достъп до Егейско море, но фактически на конференцията в Сан Ремо Беломорска Тракия изцяло е предадена на Гърция, която до последно (1917) държи фиктивен неутралитет във войната, а обещанието за този коридор така и не е изпълнено.

Страната ни е задължена да изплати 2,250 милиарда златни франка с лихва от 5 % за общо 37 години, което фактически означава 5 милиарда златни франка - колосална за епохата сума, още повече за малка България, воювала в 4 войни. Има и допълнителни тежести, които западните сили налагат на България: окупационен дълг, издръжка на смесените арбитражни съдилища, комисиите по разоръжаване и др. Френски и италиански войници окупират България, като колониалните части на Франция се прочуват

с изнасилванията и зулумите си срещу цивилното българско население. Българската армия е сведена до 20 хиляди щика (от над 800,000 души по време на войната).

С други думи, България е превърната във военно неспособна и финансово-икономически смазана и зависима страна. На всичкото отгоре след като в Македония, Добруджа и Беломорието започват жестоки репресии и политики за асимилация на българското население, над 600,000 бежанци идват в България. Правителството на Стамболийски полага неимоверни усилия, за да им осигури жилища и настаняване.

Обикновено, когато се говори за Ньой, рядко някой търси извличането на поуки. Патетично просто се говори за несправедливостите, но не се казва, че основните отговорници са представителите на българския политически елит, който не само, че не разчита правилно геополитическата ситуация

в съдбовните 1914-1915, но и попада под тежки финансови и корупционни зависимости към чужди държави. Става въпрос за същия прехвален елит, по който днес се леят крокодилски сълзи, че бил "избит" 1944-1945.

Част от красивите домове във виенски стил на този елит още могат да се видят в София. Някои от тях, например, е известно, че са построени с пари от спекулата със зърно и доставки за гладния и очукан български войник по време на Първата световна война.

Така или иначе, милиони българи попадат под чужда власт, а страната ни е разорена, защото българският политически елит, воден от късогледство, русофобия и зависимости, обрича страната ни чрез съюза си с Германия.

За съжаление историческите уроци не са научени и в 21-и век българският политически, пази Боже елит и особено десницата, бързат да вкарат България отново в ситуация на конфликт,

подкрепяйки стремежа на една велика сила да запази световната си хегемония и да установи единно световно правителство, срещу две други велики сили, които искат да установят многополюсен ред.

Позиция, която сама по себе си е предателска, защото първата задача на всеки нормален политик е да мисли за съществуването на своята държавна субектност, а не да подкрепя тези, които не крият, че искат да унищожат националните държави въобще. Но дори и да изключим това, на първо време трябва да се отчитат фактори като опасността от включването на България във всякакви конфликти, особено в ситуация, в която нямаме нито военния капацитет за тях, нито икономическите възможности.

Живеем в епоха, в която световният ред се изменя и цели държави ще изчезнат. Някой от съвременния елит може ли да си представи какво ще стане с България, ако ни ударят някол-

костотин хиперзвукови ракети в резултат, например, на изпращането на български войници в Украйна като част от някоя "коалиция на желаещите"? Това още не се е случило, слава Богу, но настроенията в официална София са войнолюбиви и, уви, сервилни.

Да се надяваме, че все пак българският народ ще си припомни горчивите уроци на Ньой, защото в противен случай няма да преживеем трета национална катастрофа. На последните парламентарни избори имаше почти пълна доминация на политическите сили, които цяло лято не криеха, че искат да тласнат България към още по-голямо ангажиране с конфликта. Дано на следващите все пак българите да изберат по-разумно и балансирано поведение, (ако въобще се появят такива неща сред политическата ни класа). Горчивият опит на предците ни заставя да не повтаряме Ньой!

Източник: Поглед.инфо

Ученици от ОУ „Христо Смирненски“ и ОУ „Св. Климент Охридски“ засадиха вечно зелено дърво в градинката близо до паметника на Почетния гражданин на Хасково Капитан Петко войвода

Продължение от 1-а стр.

ПОКЛОН И ПОЧИТ ПРЕД ЖИВОТА И ДЕЛОТО...

Той е единственият български борец за освобождението на България от турско робство, който преминава през трита етапа на Националното ни Освобождение: Хайдутство, четничество

и участник в Руско - турската война. Носи с чест званието Капитан, дадено му от народа и от руския император Александър Втори. Капитан Петко Войвода дели място в пантеона на без-

смъртието до имената на Васил Левски и Христо Ботев. Българският народ е увековечил името му в над 200 авторски песни и над вече 30 паметника и паметни знака.

На този ден целият български народ ще подвие крак и сведе глава в знак на преклонение пред великия му подвиг - всеотдаване!

Поклон, Капитане! България те помни!“

ИЗВИСЯВАНЕ И ЕДИНЕНИЕ НА БЪЛГАРСКИЯ...

Изготвил: Денис Гюнер Халил 17 г. – 10 клас
ПГПЧЕ „Екзарх Йосиф“ гр. Разград

Продължение от миналия брой

И промяната на оня член 17 от Конституцията, който ще бъде фатален. По-късно този ден ще бъде наречен „ден на престъпното безумие“. Българската армия, уморена от една война, вече е хвърлена в друга. Сърбия, Гърция и Черна гора са съсредоточили многобройни сили. И макар че българската армия първоначално бележи успехи, скоро ситуацията се обръща против нея.

България моли за примирие. Това е катастрофа!... В двете Балкански войни България дава 66 000 убити и 100 000 ранени. Македония, Южна Добруджа и Тракия са обезбългарени. За грешката на политиците и цар Фердинанд българите в Тракия трябва да платят с кръвта си.

Разорението на тракийските българи е неописуемо. Турция не води асимилаторска политика – тя физически унищожава хората в Тракия. Думата „разорение“ се свързва с икономически и стопански загуби, а извършеното през 1913 г. е много по-ужасяващо и жестоко. Извършено е етническо изстребление, геноцид, което по-късно ще се назове престъпление срещу човечеството.

Трагичната и мъченическа история на тракийските българи започва в разгара на Междусъюзническата война. Първата жертва на тур-

ската армия е село Булгаркьой. То е било чисто българско, с население около 2000 души.

Булгаркьой – „българското село“ – е затрито от лицето на земята!

След 110 години ние пак се обръщаме назад и търсим. Търсим имена, търсим лица, търсим спомени. Бащи, дядовци, роднини. Хора ,наглед обикновени – копачи, сеячи и неуки овчари. Но именно те, с войнишките шинели и пушки, смело се хвърлят в боя, извършват безброй подвизи и печелят битка след битка. Именно те са най-големите, най-храбрите и най-светлите герои на България. Историята на Балканската война – това значи история на рода, история на всяко българско семейство. И независимо дали е прапрапрадядо или дядо, това е твой близък, роднина, човек когото обичаш. Гордост изпълва сърцето ти, когато знаеш, че той, „измокрен, гладен, уморен“, се е хвърлял храбро и безстрашно в атаката „на нож“. Извършил е героични дела! Щурмувал е крепости! Спасявал е хора!

Ключът към тези победи е народният устрем, патриотичният плам на сърцето и душата. Може би никога в хилядолетната ни история народът не се е усещал толкова единен! Никога не е вярвал толкова много в това справедливо дело. Сто и десет години по-късно ние, синове и праправнуци на герои трябва

да чувстваме гордост и беззаветна преданост към сакралното дело на дедите! Подвигът им е безсмъртен, славата им – вечна!

Родината зове всеки да изпълни дългаси! Истинска гордост за Разград, моят роден край, буди безсмъртния ни и обичан капитан Христо Бърдаров. Неговото семейство е будно и родолюбиво. С цветя и китки башата Лазар изпраща синовете си на война – Христо, Иван и Марин. Те се сражават доблестно и героично. Кап. Христо Бърдаров взема най-дейно участие във всички битки на 19-и Шуменски полк. Проявява се като смел и талантлив командир. Неговата картечна рота безстрашно се бие при Ескиполос и Петра, при Караагач и Чаталджа, при Султан тепе и Китка. Проявява чудеса от героизъм и печели орден за храброст. Когато през 1992 г. покойният проф. д. и .н . Божидар Димитров посещава Охрид и след дълго разглеждане на българските паметници сяда в една охридска кръчма, оркестрът започва да свири непозната песен на чист български език. За капитан Бърдаров, както се пее в песента – командир на първа картечна рота от Деветнайсети пехотен Шуменски полк. Професорът е изумен, защото тази песен не е известна в България. Той е трогнат от любовта и почитта към българския капитан. Той е убит по време на Първата световна война на Мокра планина, кота 1704. Погребан е в Струга с военни почести на 21 октомври 1917 г. В предаването „Сите българи заедно“ Любчо Куртелов от гр. Охрид, пра-правнук на Димитър Мила-

динов, казва, че любимата му песен е за кап. Христо Бърдаров от 19-ти пехотен полк .

И кой знае – може би Христо и прадядо ми Мехмед рамо до рамо са летели срещу Бунархисар, под ураганен огън и сред свистящи куршуми. Според мен всеки, който се чувства българин, четейки за паметните събития от 1912–1913 г., трябва да запази млчание и да се поклони не само на героите, но и на бежанците от Тракия. Да си спомни за тяхната трагедия. Защото ако не познаваме историята си, как ще изградим бъдещето си? „Да не забравяме, но и да не откъсваме“. Защото народ без минало, няма бъдеще!

Защото ако не познаваме историята си, как ще изградим бъдещето си? Защото народ без минало, няма бъдеще! И нека помним посланието на великия българин Паисий Хилендарски „Четете, за да знаете“!.

Историография:
Чолпанов, Борис Славата на България
Чутурков, Коста Ечи ти гордо наш Балкан
(Страници от героичното минало на Лудогорието)

Николова., Нели Архив 19-ти Пехотен Разградски (Шуменски полк)
Музей (Димитър Ненов) Разград
Палангурски., Милко и колектив История и цивилизации 10 клас
История и цивилизация за 11 клас
Териториален Държавен архив с представител-Дарина Колева
Архивни материали от Съюза на ветераните от войните и офицерите от запаса

Загинали военнослужащи от Разград в Балканската война (1912–1913 г.)

Абди Шакиров – редник 57 пехотен полк., 1 рота, убит на Предела, Разложка околия
Александър Д. Василев – подпоручик 20 пехотен полк, убит в Бунар Хисар
Александър Хаджи Василев – подпоручик 20 пехотен полк, убит в Бунар Хисар
Адил Неджибов – редник 57 пехотен полк, 1 рота, убит на Предела, Разложка околия
Ангел Иванов Бобчев – младши подофицер, 19 пехотен полк, 3 рота, убит в с. Костур, Кривопалавска околия
Антов Великов Енчев – подпоручик, 19 пехотен полк, 6 рота, починал в Лозенград.
Асан Мехмедов- редник, 57 пехотен полк, 1 рота, убит на Предела, Разложка околия
Асан Мустафов – редник, 57 пехотен полк, 1 рота, убит на Предела, Разложка околия
Асен Господинов Стоянов – ефрейтор, 19 пехотен полк, музикална команда, починал в с. Субатчою, Чаталджанска околия
10. Асен Юрданов Петров- редник, 43 пехотен полк, 12 рота, починал в с. Каменишка Скакавица, Кюстендилска околия
11. Ахмед Али Асанов – редник, 57 пехотен полк, 1 рота, убит на Предела, Разложка околия
12. Ахмед Юмеров – редник, 57 пехотен полк, 1 рота, убит на Предела, Разложка околия
13. Белчо Стоянов Макив – редник, 43 пехотен полк, 11 рота, убит в с. Петра, Лозенградска околия
14. Богдан Юрданов – редник, 43 пехотен полк, 11 рота, убит в с. Петра, Лозенградска околия
15. Богослав Иванов – ефрейтор, 19 пехотен полк, 6 рота, убит в с. Караагач, Бухархисарска околия
16. Борис Иванов Абаджиев- редник, 19 пехотен полк, 4 рота, починал в с. Субатчою, Чаталджанска околия
17. Васил Иванов Диконоров – младши подофицер, 19 пехотен полк, 6 рота, починал в Люлебургас.
18. Величко Захариев – редник, 43 пехотен полк, 12 рота, починал в с. Субатчою, Чаталджанска околия
19. Вичо Георгиев – редник
20. Ганчо Русев – бомбардир, 5 артилерийски скорострелен полк, 6 батарея, починал в с. Субатчою, Чаталджанска околия
21. Ганчо Генов Ганов – редник, 19 пехотен полк, 8 рота., убит в с. Караагач, Бухархисарска околия
22. Гено Недев – редник, 43 пехотен полк, 11 рота, починал в София убит в с. Караагач, Бухархисарска околия
23. Георги Иванов – 5 пионерна телеграфна дружина, 1/2 рота, убит в Одрин
24. Георги Иванов Шолов – капитан, починал в София
25. Господин Гочев – подпоручик, лартилерийски скорострелен полк, 4.бататарея, убит в Бунар Хисар
26. Димитър Георгиев Янев – редник, 19 пехотен полк, 12 рота, убит в с. Петра, Лозенградска околия
27. Димитър Драганов Занков – редник, 44 пехотен полк, 4 дружина, убит на вр. Баждарица, Кюстендилска околия

28. Димитър Радев Стайков – подпоручик, 19 пехотен полк, 7 рота, убит в с. Караагач, Бухархисарска околия
29. Друми Иванов – редник, 19 пехотен полк, 2 рота, убит в с. Караагач, Бухархисарска околия
30. Иван Христов Костов – редник, 43 пехотен полк, убит в с. Караагач, Бухархисарска околия
31. Илия Йорданов Христов – подпоручик, 19 пехотен полк, 8 рота, убит в с. Караагач, Бухархисарска околия
32. Касер Петров – редник, 43 пехотен полк, 9 рота, убит при позициите на Равна нива, Кюстендилска околия
33. Киркор Арменяков Пашаян – редник, 19 пехотен полк, 2 рота, убит в с. Караагач, Бухархисарска околия
34. Латин Мичев – редник, 19 пехотен полк, почива в болницата в Разград.
35. Маврудин Николов Батембергски – редник, 19 пехотен полк, 8 рота, убит в с. Караагач, Бухархисарска околия
36. Марин Лазаров Бърдаров – редник, Македоноодринско опълчение, 2 дружина, 1 рота, убит в гр. Шаркьой
37. Марин Минчев – редник, 19 пехотен полк, 3 рота, починал в Чаталджа.
38. Марин Славов – редник, 19 пехотен нескорострелен полк, убит в с. Караагач, Бухархисарска околия
39. Неделчо Добрев – редник., 4 транспортен еталон, починал гр. Радомир
40. Неделчо Петков Станков – редник, 19 пехотен полк, 6 рота, починал в Лозенград
41. Нестор Атанасов Ковач в – редник, 19 пехотен нескорострелен полк, убит в с. Караагач, Бухархисарска околия
42. Никола Лазаров Бърдаров – фелдфебел, 43 пехотен полк, 13 рота, убит на вр. Баждарица, Кюстепдилска околия
43. Никола Русчуклиев – ефрейтор, 19 пехотен полк, 8 рота, починал в София.
44. Осман Мустафов – редник, 57 пехотен полк., 1 рота, починал в Предела, Разложка околия
45. Панайот Костов Георгиев – редник, 19 пехотен полк, 3 рота, убит в с. Татар кьой, Бухархисарска околия
46. Петко Пепев Манчев – редник, 44 пехотен полк, 3 рота, убит на вр. Баждарица, Кюстендилска околия
47. Петър Димитров Шушнев – младши подофицер, 19 пехотен полк, 5 рота, убит на вр. Китка, Кривопаланска околия.
48. Петър Иванов Рахов – редник, 43 пехотен полк, 13 рота, убит на вр. Баждарица, Кюстендилска околия
49. Ставьо Неделчев Драганов – редник, 43 пехотен полк, 12 рота, убит с. Петра, Лозенградска околия.
50. Стефан Георгиев Еленски – поручик, 43 пехотен полк, убит при Равна нива, Кюстендилска околия
51. Стефан Д. Стойнов – старши подофицер, 19 пехотен полк, 6 рота, убит на вр. Китка, Кривопаланска околия.
52. Стефан Илиев Чолаков – редник, 19 пехотен полк, 10 рота, убит на вр. Китка, Кривопаланска околия.
53. Стефан Михайлов Копчев – редник, 19 пехотен полк, 3 рота, убит в с. Костур, Кривопаланска околия.
54. Стилян Георгиев – редник, 19 пехотен полк, 8 рота, убит на вр.

Китка, Кривопаланска околия.
55. Стойко Георгиев Чолаков – редник, 19 пехотен полк, 11 рота, убит в Бунар Хисар
56. Стойчо Иванов – редник, 19 пехотен полк, 12 рота, убит на вр. Китка, Кривопаланска околия.
57. Стоян Атанасов Кръстев – редник, 43 пехотен полк, 10 рота, убит в с. Караагач, Бухархисарска околия
58. Стоян Илиев – редник, 19 пехотен полк, 8 рота, убит на вр. Китка, Кривопаланска околия.
59. Стоян Матеев – старши подофицер, 19 пехотен полк, 7 рота, убит в с. Колиби, Бухархисарска околия
60. Тодор Илиев Русчуклу – редник, 19 пехотен полк, 1 рота, починал в с. Субатчою, Чаталджанска околия
61. Христо Добрев Георгиев – редник, 19 пехотен полк, 6 рота, почина- ,!] в с. Субатчою, Чаталджанска околия
62. Цанко Янков Келешов – младши подофицер, 43 пехотен полк, 12 рота, убит в с. Караагач, Бухархисарска околия
63. Шабан Бекиров – редник, 57 пехотен полк., 1 рота, починал в Предела, Разложка околия
64. Юрдан Николов Кантарджиев – редник, 19 пехотен полк, 8 рота, убит в с. Караагач, Бухархисарска околия
65. Юрдан Николов Христов – редник, 19 пехотен полк, 10 рота, убит в с. Караагач, Бухархисарска околия
66. Юрдан Николов Цанков – 5 пионерна дружина, починал в Разград
67. Юсеин Хасанов – редник, 57 пехотен полк., 16 рота, починал в гр. Якоруда, Разложка околия.

Данните са взети от Общия азбучен CfI,UCЪК на загиналите през Първата балканска война 1912–1913 г. на съхранение в Държавния военно-исторически архив – гр. Велико Търново.
Балканската епопея

„Българийю, за тебе те умряха“ – изрече за тях великят Вазов.
И на всеки паметник войнишки – все същите думи!
Един народ.
Една надежда.
Една борба .
Война, започната като на празник.
Война с противник – стар омразник.
Война за отечеството ни свещено.
Война със знаме осветено.
Половин милион армия се вдига. Страната ни глава надига.
И даже стари опълченци, отново пак са доброволци.
При Гечкенли, Петра и Раклица настъпва армията ни в редица.
А после с трета армия напред – и Лозенград е пак превзет.
С геройски битки в Люлебургас, Европа слуша все за нас.
Но крепостта на Одрин падна с чутовна българска атака,
където хитрост и умение
се сляха с воля и търпение.
Хиляди жертви отечеството ни даде, но съюзникът ни предаде.
Снете, герои, съня си! България запази честта си!

ТРАКИЙСКО ДРУЖЕСТВО „РОДОПСКА СЛАВА“, ГР. СМОЛЯН ОТБЕЛЯВА С ТЪРЖЕСТВО 178 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА КАПИТАН ПЕТКО ВОЙВОДА

На 6 декември, Тракийско дружество „Родопска слава“, представители на НЧ „Орфееви гори – 1870“ в гр. Смолян, заедно с ученици от ППМГ „Васил Левски“ и езиковата гимназия, с тържество отбелязаха 178 години от рождението (стар стил) на Капитан Петко.

Тържеството се проведе в квартал Райково пред бюст – паметника на закрилника на Родопите, който е издигнат благодарение на родолюбивите българи и дарители Георги Серкеджиев, Калоян Стаматов, Атанас Матански, Павел Кундурджийски и Димитър Петков. Слово за живота и дейността на войводата произнесе Златка Петрова, председател на Тракийско дружество „Родопска слава“, Смолян.

Паметникът на Войводата беше отрупан с цветя от участниците в тържеството и признателни родопчани.

ТРАКИЙЦИ ОТ КАЗАНЛЪК, БУЗОВГРАД И КРЪН УЧАСТВАХА В НАЦИОНАЛНАТА ИНИЦИАТИВА-СРЕЩА „ЗАВРЪЩАНЕ КЪМ КОРЕНИТЕ“ В ИВАЙЛОВГРАД

Тракийци от Казанлък, Бузовград и Крън взеха участие в Националната инициатива „Завръщане към корените“, проведена на 19 ноември 2022 в Ивайловград. Групата посети и родното място на Ивайло Балабанов – село Хухла.

София Дончева – председател на Тракийско дружество, Казанлък

РЕГИОНАЛЕН ФОРУМ ЗА ТРАКИЙСКИТЕ БЪЛГАРИ ВЪВ ВАРНА

На 02.12.2022 г. в Музей за нова история на Варна се проведе конференция, посветена на българи от Одринска Тракия, допринесли за развитието на нашия морски град. Форумът бе организиран от Тракийския научен институт, филиал Варна. Участие взеха историци, краеведи и потомци на тракийски българи.

„Родовата памет е от изключително значение и не бива да се подценява. Тя трябва да бъде пазена, обогатявана, а историците да я представят на широката общественост. Ролята и

значението на генералите в битки са безспорни, действията на достойните държавници – известни, но още по-важен е обикновеният човек и неговият подвиг, защото когато останеш без нищо, а ти дадеш всичко за Родината си, тогава проличава истинският патриотизъм!“, заяви Симеон Кулиш-научен секретар на ТНИ-Варна.

Водещ на събитието бе доц. д-р Геновева Михова-директор на ТНИ-Варна.

Институтът се зае със задачата да издаде изнесените доклади в сборник.

ОТКРИТ УРОК ПО РОДОЛЮБИЕ В ХАСКОВО

На 14 декември, т.г. в салона на Тракийско дружество „Г. Сапунаров“ – Хасково, се проведе открит урок по родолюбие, изнесен от председателя на дружеството Кирил Сарджев.

Темите, които развълнуваха учениците от ОУ „Любен Каравелов“, водени от учителката Албена Ройдева, бяха свързани с историята на тракийските българи, заселени в Хасково и делото на Петко Киряков Калоянов (18.12.1844–07.02.1900).

Две от децата дариха на тракийското дружество своите есета, посветени на големия български родолюбец и борец за свободата на България Капитан Петко войвода.

СЪЮЗ НА ТРАКИЙСКИТЕ ДРУЖЕСТВА В БЪЛГАРИЯ

1000 София
ул. „Стефан Караджа“ № 7А

е-mail: stdb_sofia@abv.bg
тел.: +359 2 987 48 96; тел./факс: +359 2 987 57 53

ДО

ДОЦ. ГЕНОВЕВА МИХОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ФИЛИАЛА
НА ТНИ – ВАРНА

ДО

УЧАСТНИЦИТЕ В КОНФЕРЕНЦИЯТА
„БЕЛЕЖИТИ ВАРНЕНЦИ
С ТРАКИЙСКИ КОРЕНИ“

ПОЗДРАВИТЕЛЕН АДРЕС

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО МИХОВА, УВАЖАЕМИ УЧАСТНИЦИ,

От името на Съюза на тракийските дружества в България и Тракийския научен институт поздравяваме филиала на Тракийския научен институт във Варна с организирането на конференцията, посветена на бележитите варненци с тракийски корени. Тази прекрасна инициатива още веднъж доказва, че родолюбивото дело на предците ни не е забравено. Нашата мисия днес в това тревожно време на противопоставяне е да пазим техния завет за една обединена, мирна и развиваща се България. И в това отношение Тракийският научен институт заедно със Съюза на тракийските дружества в България има своето достойно място. Още от самото си създаване до днес неговите дейци – видни български учени и общественици, чрез трудовете си изучават, съхраняват и популяризират културно-историческото наследство на тракийските българи.

Пожелаваме Ви успешна и ползотворна работа в името на каузата на тракийци, в името на България.

С УВАЖЕНИЕ,

КРАСИМИР ПРЕМЯНОВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СТДБ

ЧЛ-КОР. ПРОФ. ВАСИЛ ПРОДАНОВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ТНИ

ОПЕРАЦИЯ „ЖЕЗЪЛ“: ОПАСНАТА ИГРА НА БОЙКО БОРИСОВ С ТРАНСАТЛАНТИЧЕСКИЯ АВТОКЕФАЛИЗЪМ

ВАСИЛИАННА МЕРХЕБ

От трибуната на българския парламент на 08.12.2022 г. представителят на ГЕРБ Даниел Митов прочете декларация по повод „посещение в България“ на „Волоколамският митрополит Антоний, председател на външния отдел на Московската патриаршия“, в която е поставено настояването Българската Православна Църква „да помисли дали не е дошло време за влизането ни във свхаристийно общение с Православната църква на Украйна“, при положение че Българската Православна Църква над 30 години е в пълно Евхаристийно общение с каноничната Украинска Православна Църква.

На авторите на декларацията би могло да припомним също, че **Българската Православна Църква е отделена по Конституция от държавата и делата, които касаят нейния живот, зависят тясно от нейната духовна компетенция, като взимането на каквито и да било решения е строго определено в полето на Църковната правосубектност, която е неприкосновено нейно право.** Всеки опит за вмешателство в тази суверенна територия освен противоконституционна дързост, противопоставяща се на основния закон в държавата, в духовен план се явява тежък грях.

Българската Православна Църква, както е известно, е неизменна част от Светата, Вселенска, Съборна и Апостолска Църква и се ръководи от нейния колективен съборен орган – Светия Синод. Някоя светска власт не може да диктува дневния ред на Църквата и всеки опит за подобна интервенция е безперспективно занимание, тъй като Тя е с Богочовешки Небесно-земен статут, съхраняваща каноничното Апостолското приемство и се управлява повече от 2000 години не от човеци, а от Царя на славата – Исус Христос.

Настоящата декларация се оказва без аналог в най-новата ни история като е твърде съмнително даже във времето на комунистическия режим властта някога да е изисквала от Църквата подобни неща. Затова тази политическа намеса би могла да се нарече безпрецедентно упражняване на натиск върху БПЦ, който неминуемо скандализира широката общественост и се възприема критично. Тази декларация в известна степен е опит за склоняване на БПЦ към вселенски разкол, с което да бъде изолирана от целия православен свят, като църковният разкол е форма на самоотлъчване от благодатното общение със Светата, Съборна и Апостолска Църква, и е смъртен грях.

Каноните на Светата Църква касателно общението с разколници са категорични като повеляват отлъчване: „Ако някой, макар и вкъщи, се помоли с отлъчен от църковно общение, да бъде (и сам той) отлъчен.“ (Апостолско правило 10), „А ако се окаже, че някой епископ, презвитер или дякон или който и да е от клира се съобщава с отлъчени от общение, нека бъде

и сам въвн от общение като такъв, който създава безчинство в църковния ред.“ (Антиохийски събор, правило 2), „Забранява се молението с еретик или с разколник.“ (Лаодикийски събор, правило 33).

За разкола са казани страшните думи, че той не може да бъде умит дори с мъченическа кръв: „Дори да сме извършили хиляда добри дела, ако нарушим целостта на Църквата се подлагаме на не по-малко осъждане от онези, които са измъчвали Неговото Тяло. ... този грях не може да заглади дори мъченическата кръв.“ (св. Йоан Златоуст).

Неотдавна митрополит Николай, член на Светия Синод на БПЦ, относно строгостта на канона оповести че: „Светите канони са продиктувани от Светия Дух правила за поведение и поради това тяхното неизпълнение или нарушаване винаги е свързано с неблагоприятни последици. Санкцията за нарушаването на Божието право и на Свещените канони е Божия санкция. И като такава тя е неизбежна.“

Затова се пита: **кой Ви излъга г-н Борисов, кой Ви даде този готов текст и Ви тласка да призовавате БПЦ към пропастта на разкола?** Вашата декларация се оказва своего рода открит фронт срещу БПЦ и нейното многомилионно паство, чиито човешки, граждански, и религиозни права са защитени, както знаем, по Конституция. Помислете дали посредством тази декларация не се разпалва религиозна вражда, като се оскърбяват религиозните чувства на по-голямата част от българския народ?

Нима не знаете, че легитимиранията от патр. Вартоломей „Православна Църква в Украйна“ („ПЦУ“) получава т. нар. „Томос‘19“, който на практика е фалшив лист хартия и няма никаква духовна стойност, тъй като освен че грубо погазва каноните, има дори антидогматичен характер, който подлежи на анатема по силата на Боговдъхновените Седем Вселенски Събора! Лобистите на „ПЦУ“ често правят опит да оправдаят лъжетомоса като опитват да го сведат до ниво на административно решение, касаещо юрисдикционен въпрос, като прилагат чуждия за Църквата модел за очертаване на политическите и географски граници, които да определят църковните. Това е напълно неоснователно, тъй като духовномистичните граници на Църквата нямат нищо общо със земните, още повече светски траектории.

Например така стои въпроса с т. нар. „Нови Земи“, Света Гора – Атон, о. Крит, които въпреки че географски и политически се намират на територията на държавата Гърция и следва да бъдат към Еладската Православна Църква, се оказват под църковната юрисдикция на вселенска патриаршия.

В текста на декларацията на партия ГЕРБ се претендира срещу визитата на руския митрополит Антоний, председател на Външния отдел на Руската Православна

Църква (РПЦ), назначен съвсем наскоро, като негово задължение е да дойде да се запознае със своите служители в България, още повече когато става дума за тържества по случай 70-годишния юбилей от откриването на Подворието на РПЦ в гр. София. Негово изконно право е да упражнява своите архипастирски и служебни задължения от тясно църковен характер, които няма да как да бъдат обект на което и да било политическо знание.

Все едно патр. Вартоломей да има претенции защо сте поканили Урсула фон дер Лайен в България на партийно събитие и да възразява срещу нейните планирани работни срещи, като едновременно да настоява партия ГЕРБ да се побратими и да припознае ценностите на Китайската комунистическа партия, като в допълнение да размаха пръст, забраняващ тази визита да се повтаря. Пълен абсурд!

Затова се пита: кой злоупотребава с доверието Ви г-н Борисов и се опитва да Ви повлече в тежка грешка?

В декларацията на партия ГЕРБ се твърди, че на Светата Божествена Литургия на големия храм празник на св. Николай Чудотворец за 70-годишния юбилей от откриването на Руското подворие в гр. София е имало „български публични личности, ангажирани със сдружение „Русофили“. В текста не е посочено нито едно конкретно име, а както е известно има медийни видеозаписи, които да докажат дали там е имало такива хора. Макар че и да беше така, тъкмуваното че присъствие на Литургия в храм е едва ли не престъпление, е меко казано цинизъм, напомнящ тъмните години на репресивния соц.

Поради това посланията на декларацията преминават червената линия на допустимост, тъй като зад паравана на християнска принадлежност политици, които е твърде съмнително да имат понятие от Символ верую или поне Отче наш, изпадат в положение да не съзнават какво вършат.

Дали тенденциозно авторите на декларацията са пропуснали да забележат, че по време на това празнично Богослужение са присъствали и украински граждани, тъй като в Руското подворие в гр. София под благодатния молитвен покров на този храм от началото на Специалната военна операция (СВО) украинци се молят заедно със своите руски и български събратя, именно украинци, на чиито семейства помагат с християнска обич и руснаци, и българи. Това е непреодолимо свидетелство, че Църквата Христова е надетническа и наднационална и не се разделя по етноси и националности, а е чедолубива Майка на всички, които изповядват истинната Вера в Исус Христос.

Още повече, че църковният живот би бил немислим без руските светии, които присъстват всеки ден от календарния живот на Светата, Вселенска, Съборна и Апостолска Църква, така че без съмнение всички православни християни по света

са и русофили. Все пак когато споменаваме РПЦ следва да отбележим, че става дума за най-голямата автокефална Църква в света и това е неотменим Богодаруван факт.

Г-н Борисов, кой инкасира на Ваш гръб в опит да дискредитира доверието към Вас и да препятства всякакво политическо бъдеще на ГЕРБ?

Няма да е пресилено да се каже, че **патр. Вартоломей, легализирайки разколниците в Украйна си позволи авторитарно да погази каноните като обяви признаването на парацърковната структура „ПЦУ“ с фиктивния „Томос“ през 2019 г., напълно самоволно пренебрегвайки целия православен свят,** като и към момента се опитва агресивно да го наложи на многомилионното паство на каноничната Украинска Православна Църква (УПЦ). Посредством текста на неговия „Томос“ **той прави опит да монополизира православието, самопровъзгласявайки се за глава на всички Поместни Църкви, притежаващ правото на висш безапелационен съд и върховен авторитет, като вселенска патриаршия е обявена за нему подопечен център на Православието. Това по своему е опит за преврат в Църквата, тъй като е чиста проба ерес – източен папизъм, понеже Глава на всички Поместни Църкви е никой друг, освен Всеомогъщият Христос.**

Истанбулският патриарх г-н Вартоломей – Димитриос Архондонис от квартала Фенер, символично титулуван вселенски (защото Византия отдавна я няма), бивш турски офицер, изповядващ всеереста на икуменизма и ереста на източния папизъм, носи наследено първенство „първ сред равни“, което има символен характер, но претенцията му е да бъде „първ без равни“, въпреки че не е с нищо по-различен от всеки друг епископ и предстоятел на Църква. За да изпълни тъмна геополитическа мисия, той наруши каноничния ред и издаде незаконен „Томос“ за автокефалия, с който се самопостави за глава на разколници, за които, както споменахме, канонът повелява отлъчване при общение с тях, и всеки който признава неговото действие, изпада неминуемо в схизма и директно отпада от Вселенската Църква.

Няма да е пресилено да се каже, че патр. Вартоломей е опасен за самата Църква, особено предвид деструктивната му бъдеща цел за съслужение с папата чрез обявяване на невъзможното поради тежките различия между православни и римокатолици общо празнуване на Пасха през 2025 г.

Относно равенството на всички епископи в Православната Църква неотдавна митр. Николай в същото изказване изяснява темата с думите: „Слава на Бога и на светите отци на Църквата, които са решили и постановили, че в Православната Църква всички епископи са равни и че предимството по чест не озна-

чава предимство по права. С Божи-ята премъдрост е установено също така, че Едната Свята Православна Църква ще се управлява съборно.“

Вие не сте длъжен да имате компетенции по църковна история, канони, догмати и устройство на Църквата, но онези, които са Ви препоръчали да обявите тази декларация със сигурност знаят в каква степен на риск попадате. На практика излиза, че под предлог, че ще се гаси църковен пожар, някой тика в ръцете Ви пъклен огън, знаейки прекрасно, че пожар с огън не се гаси.

Политизирането на душеспасителната мисия на Църквата касае спасението на всяка християнска душа и не може да бъде оправдано с никаква политическа цел. Именно поради това когато става дума за въпроси на Вярата нашите предци са предпочитали да оставят главите си посечени на дръвника пред това да предадат Христос.

Някоя земна власт не е успявала да застане между човека и Бога и за това свидетелстват многобройните свети мъченици и изповедници и на нашата родна Църква, гонени заради Вярата. Една част от тях са: Баташките и Новоселските Новомъченици, св. мчци Георги Софийски Стари, Нови и Най-нови, св. мчк Николай Софийски, св. вмчца Злата Мъгленска, св. свщмчк Симеон Самоковски, св. прпмчк Прокопий Варненски и още безчислен сонм знайни и незнайни светии, включително неродените свети деца, които мъченически загиват в утробите на своите възлюбени Господа обезглавени майки под ятагана на властта.

Натрапва се усещането, че се прави опит да вкарат Вас и партия ГЕРБ в коловоз, където по перфиден начин да бъдете превърнат от благодетел на Църквата в своето рода гонител на собствения си народ и Христовата Църква, тъй като с направените заявления в декларацията попадате в риск да загубите обществено доверие и да дерайлирате напълно от политическата власт в България.

Г-н Борисов, Вие имате без съмнение силно развита интуитивна ориентация, която се с лекота би могла да елиминира съшитата с бели конци геополитическа режисура, в която сте въвлечен посредством лукави съветници, които гарантирано се намират извън орбитата на каноничността.

Кой се опитва да Ви подхлъзне да преминете чертата като бъдете въвлечен в настоящата георелигиозна война, обявена на Христос и Неговата Църква, за която Сам Той е обещал, че „портите адови няма да ѝ надделят“ (Мат. 16:18).

„Томос‘19“ е геополитическа продукция на бившия президент (олигарх) на Украйна Петро Порошенко, който в опит да се заиграе с църковната тема, поемайки „томоцентрична“ кампания, която на свой ред стремглаво го изпрати на политическото буннище.

Продължава в следващия брой

СЪЮЗ НА ТРАКИЙСКИТЕ ДРУЖЕСТВА В БЪЛГАРИЯ

1000 София
ул. "Стефан Караджа" № 7А

e-mail: stdb_sofia@abv.bg
тел.: +359 2 987 48 96; тел./факс: +359 2 987 57 53

ДО

Г-Н ВЕСЕЛИН КОСТОВ

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ТРАКИЙСКО ДРУЖЕСТВО „ТРАКИЯ 1922“

КРУМОВГРАД

УВАЖАЕМИ Г-Н КОСТОВ,

СКЪПИ ТРАКИЙЦИ,

Приемете моето и на Централното ръководство на СТДБ приветствие по случай 100-годишнината от основаването на Вашето тракийско дружество.

С волята и усилията на всички Вас в Крумовград и региона се изгради едно силно ядро, което мобилизира тракийци и ги обедини около тракийската кауза, а нашата организация се утвърждава все повече и печели все по-голям авторитет сред обществеността и вашите съграждани.

В годината 2022-а е знаменателна, защото почитаме делото и 178-та годишнина от рождението на нашия патрон и един от нашите основатели - българския национален герой Капитан Петко Войвода, превърнал се в символ на българския национален дух, на неугасващия стремеж към свобода, патриотизъм и родолюбие, в името на единна България и 100-годишнината на Вашето дружество.

Уверен съм, че благодарение на традицията и енергията на дружеството в него ще има още много идеи, инициативи и събития, че дружеството Ви ще продължава да бъде истинско средище на тракийци, които ще се чувстват у дома си и ще участват активно в съюзния организационен живот.

Искам да благодаря на всички Вас - заради отговорността Ви да съхранявате безкористно паметта и силата на българската национална идентичност и да я предавате неотменно и от сърце!

Желая ви много здраве, енергия и оптимизъм!

С УВАЖЕНИЕ,

КРАСИМИР ПРЕМЯНОВ

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СТДБ

ПОКЛОН, ВОЙВОДО

Поклон, поклон, войводо, във Мерхамли роден,
край Бялото море във декемврийски ден!
Поклон, че ти целуна пищовите и ножа
и за едната правда живота си заложи.

Поклон на младостта ти, на мъжката ти дума,
че българския корен ще пазиш от куршума,
че с кърви ще полееш земята си любима,
но този корен жилав вовеки ще го има!

Поклон, юнаци смели – маджарови момчета,
събрали храбростта си в една безсмъртна чета
и в оня миг съдбовен, огрян от южно слънце,
спасили от пожара най-българското зрънце!

Поклон, тракийски братя, в ония дни нелеки
тук костите си бели оставили навеки
и подвига си славен навек обезсмъртили,
прегърнали се братски във братските могили!

Поклон! Поклон сърдечен, геройски светъл миг,
заченат от съдбата, роден край Ятаджик,
дошъл във нашто време от времето далечно,
превърнал се във подвиг, във слава и във вечност!

Стефан Милев
гр. Маджарово

**ЦР на СТДБ награди
със златен медал
„Капитан Петко войвода“
тракийско дружество
„Тракия-1922“
в Крумовград и изпрати
поздравителен адрес
във връзка с честването
на 100-годишнината
на дружеството.**

ЗАСЕДАНИЕ НА ЦР НА СТДБ

На 15 декември 2022 година, в Тракийския дом в гр. София се проведе заседание на ЦР на СТДБ. Присъстващите почетоха с едноминутно мълчание и ставане на крака, паметта на починалите членове на Централното ръководство – ген. Тодор Бояджиев и Петра Мечева.

ЦР на СТДБ на основание чл. 26 от ЗЮЛНЦ и чл. 6, ал. 7 от Устава, взе решение за свикване на Общо събрание на СТДБ ,

което ще се проведе на 21.01.2023 година от 11.00 ч. на адрес: София, бул. „Цар Освободител“ №7 – Централен военен клуб при следния

ДНЕВЕН РЕД:

1. Отчет за дейността на СТДБ за 2022 г;
2. Отчет за изпълнението на бюджета на СТДБ за 2022 г;
3. Приемане на план – програма за дей-

ността на СТДБ за 2023 г;

4. Приемане на бюджета на СТДБ за 2023 г;
 5. Прекратяване на членство в СТДБ /ВК/;
 6. Приемане на нови членове на Общото събрание на СТДБ /ВК/;
 8. Приемане на декларация на СТДБ /ВК/.
- В т. Разни бяха обсъдени докладни записки по актуални въпроси и д-р Ваня Иванова бе утвърдена за Главен редактор на в. „Тракия“.

ТРАКИЯ – Орган на Съюза на тракийските дружества в България – София 1000, ул. „Стефан Караджа“ 7-А, тел.: 02/987 48 96 Печат: НЮЗПРИНТ ЕООД

Абонирайте се!

Каталожен
номер

759

Издава: Върховният комитет

Редакционна колегия: Главен редактор д-р Ваня ИВАНОВА, чл.-кор. на БАН проф. Васил ПРОДАНОВ,
чл. кор. на БАН Иван ГРАНИТСКИ, д-р Динко СТРАНКИ, Мария БОЖКОВА, Хубен СТЕФАНОВ;
Тодор КОРУЕВ Дизайн: Мария БУДЕВА; e-mail: stdb_sofia@abv.bg, факс: 02/987 57 53

БАНКОВА СМЕТКА
СТДБ (за вестника)

IBAN: BG34STSA93000001682816 BIC: STSABGSGF
Банка ДСК ЕАД, клон 1, ул. „Княз Ал. Батенберг“ – София 1000

КОРЕСПОНДЕНТИ: Недка ГОСПОДИНОВА (Перник) – 076/60 13 67; Димитринка СМОЛЕВА (София) – 02/412 12 36, 0886 746 044;
Златка Янева (Сливен) – 0897601560; Анета Георгиева (Хасково) – 0894 044 420; Веска Ламбова (Шумен) – 0877 71 85 03;
Мария ИВАНОВА (Ямбол) – 046/66 35 40

Изпращайте текстове не по-дълги от 4 стандартни машинописни страници (1800 знака). Хонорари за публикуването им не се дават.

КРАСИМИР ПРЕМЯНОВ С ПРЕМИЕРА НА НОВАТА СИ КНИГА

Д-Р ВАНЯ ИВАНОВА

На 8 декември 2022 година във Военния клуб в столицата се състоя премиерата на новата книга на Красимир Премьянов „Кой се страхува от истината“, която излиза с логото на издателство „Захарий Стоянов“. Премиерата уважиха Илияна Йотова, вице-президент на Република България, Янаки Стоилов, член на Конституционния съд, член кор. Васил Проданов, политологът Валентин Вацев, проф. Искра Баева, проф. Ваня Добрева, проф. Боряна Бужашка, адвокат Ина Лулчева, редица знакови фигури в българския политически живот през последните десетилетия, тракийци, приятели и съратници на автора.

Препълнената зала беше приветствана с музикално изпълнение на Хайгашот Агасян.

В словото си член кор. Иван Гранитски подчерта, че книгата представлява „своеобразна панорама на политическия и социалния живот на България през последните три десетилетия“. А документите и фактите за политическите трансформации, през които преминава Отечеството, са ценен източник на информация. Нещо повече, в известна степен те „демаскират политическите шарлатани, които на гърба на клетия български народ направиха несметни богатства и превърнаха България в най-бедната страна в Европейския съюз“. (Подробно виж в Епицентър, 13 дек. 2022 г., статия на Иван Гранитски със заглавие: Книгата „Кой се страхува от истината“ на Красимир Премьянов е обективна хроника на времето).

Обстоен анализ на книгата и нейния автор направи проф. Ваня Добрева. Тя подчерта, че Красимир Премьянов е сред „най-авторитетните политици на българската левица, който не назидава, не диктува свои оценки за личности или събития, а предпочита да представя мнения, позиции, идеи, анализи за съвременните реалности като възможност за разговор и обмен на гледни точки“. „Кой се страхува от истината?“ дава възможност на читателите по един по-опосредствен път да се запознаят с вижданията на български политик от поколението, навлязло в националния ни живот след 1989 година. Проф. Добрева акцентира на умението на автора да „гради динамичен разказ от редуващи се гледни точки за историческите процеси от периода на прехода на раждането и срутването на политически кумири и надежди за по-социален и справедлив начин на живот“. Честно и искрено „Премьянов поставя въпроси, чиито отговори са стъпки към постигане на истината. И то не като упрек към конкрет-

на личност, а като подход за разкриване на реалностите в историческия процес: нереализираните политики за модернизиране на държавата, обслужването на чужди интереси, неизпълнените обещания, провежданата политика на двойните стандарти“.

Специално внимание проф. Добрева отдели на разбирането на автора за морал в политиката. „За Премьянов моралът е sine qua non при отстояването на истината. Морал е дългът, който всеки от нас има към България и българския народ. Морал е нашето съзнание за отговорност и нейното достойно понасяне. Тази вътрешна убеденост във високите стойности на морала като вяност и дълг най-вероятно са и причината Премьянов да не отстъпва от веднъж заявените и аргументирани свои позиции, но и да не допусне, дори и като съмнение, акт на предателство към своите близки, съмишленици и приятели“.

В книгата присъстват и текстове, отразяващи вижданията на автора по тракийския въпрос. Във връзка с тях проф. Добрева заяви, че чрез статиите и интервютата, свързани с работата на Премьянов през последното десетилетие като председател на Съюза на

В заключение проф. Добрева отбеляза, че и „като лидер на патриотична организация (председател на СТДБ – бел. а.) Премьянов

кретни инициативи. Българският казус обединява големи български творци, учени и общественици, неговото решаване се търси заедно с Православната ни църква, ангажират са водещите български държавни институции и авторитети. И всичко това благодарение на креативността и организаторския талант на Красимир Премьянов“.

Според проф. Добрева всяка политическа и обществена инициатива на Красимир Премьянов го представя като „политик и ръководител с точен усет за ситуация, за установяване на причинно-следствени връзки между явленията, за центриране върху главните проблеми и осмисляне на работещи механизми за тяхното стратегическо разрешаване. Прави впечатление актуалността на националноотговорните позиции, широтата на политическата мисъл и преценка, представени в книгата“, заключи проф. Ваня Добрева.

За автора, книгата и превъплъщенията на активните участници в така нар. преход у нас след 1989 г., говори и член кор. проф. Васил Проданов.

Авторът Красимир Премьянов благодари на издателите и на участниците в промоцията на книгата и сподели мисли за своя житейски и политически път, като подчерта, че предпочита оригинални документи, статии и интервютата, а не мемоари с късна дата, съобразени с конюнктура на деня.

тракийските дружества в България, читателят може да проследи огромният обем от дейности и събития, реализирани по негова инициатива, във връзка с защитата на каузата на тракийските българи. И успоредно с това да осъзнае вроденият дипломатически талант на общественика, неговата дарба да разчита сложните политически събития, да обосновава националния интерес и да защитава името на България“.

разгръща, в още по-големи мащаби, вродената си дарба на националноотговорен политик и ръководител. В името на българската кауза на тракийци той развива всеобхватна дейност – издават се книги, периодични издания, реализирани са огромен брой кон-

